

БАКЛА

Баклата (*Vicia faba*) е едногодишно тревисто растение от сем. Бобови. Култивиран е от човека още в праисторическа епоха. Растението е разпространено в Европа, Азия, Африка и Южна Америка. Използва се за храна, фураж, зелено торене и сурогат на кафето. Височината на стеблото достига до 1,5 m. Цветовете са оцветени в бяло-розово с черни петна на дъното. Отглежда се заради семената и зелените чушки, които се употребяват за храна. Зрелите семена са богати на белтъци (22-35 %) и въглехидрати.

Баклата издържа ниски температури до 4-5°C, а младите растения до -10°C. Оптималната температура е 18-20°C. Добре понася и високите температури, както и частично засенчване.

Баклата е взискателна към почвената и въздушната влага през целия си вегетационен период. Голямата влаголюбивост на баклата е причина за непостоянните добиви по години. За да се регулира почвената влага е най-добре да се използва **капковото напояване**.

Баклата се нуждае от големи количества хранителни вещества. Баклата е отзивчива на торене с оборски тор и на зелено торене. В зависимост от планирания добив и плодородието на почвата баклата се тори с 6-10 кг. фосфор и 8-10 кг. калий, на декар, които се внасят наесен преди дълбоката оран. Азотните торове се внасят през пролетта с предсеитбеното култивиране.

За засаждането на баклата най-добър посевен материал са семената от долните бобове. **Пролетните сортове** се засяват при първа възможност след стопяването на снега - през февруари.

Зимуващите сортове се засяват заедно или веднага след зимната пшеница. Баклата се засява широкоредово на 45-60 см. Разстояние.

Сеитбената норма зависи от масата на 1000 семена. За дребносеменните сортове тя е 15-18кг. на декар, а за едресеменните от 25-30кг. на декар.

Баклата се прибира двуфазно. Еднофазната жътва с комбайн се прилага при дребносеменната бакла, която има по-кратък цъфтеж и зреене на бобовете.

Деси Голичева

Акватмат2000 ООД